

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 161
Din 09.03.2022

Dosar nr: 1008/2021

Petiția nr: 9412/14.12.2021

Petentă: Asociația Investitorilor la SIF-uri (AISIF) pentru
Reclamat:

Obiect: afirmații.demnitate.naționalitate.origine: *“Nu știu sursa banilor, nu știu sursa banilor dvs și nu vreau să accept bani murdari. Din Iran, chestii, nu accept bani bani din partea dvs”.*

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al petentei:

1. Asociația Investitorilor la SIF-uri (AISIF) pentru cu adresa de corespondență la

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al reclamatului:

2.

II. Citarea părților

3. **Având în vedere contextul evoluției epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a informat părțile cu privire la faptul că au posibilitatea de a trimite punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul acestora;**

4. Procedură legal îndeplinită.

5. În conformitate cu prevederile art. 5 și 7 din Ordinul CNCD nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M. Of. Nr 348 din 6 mai 2008 s-a solicitat Asociației dovada calității de reprezentant al dlui Behboud Madadi.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

6. Petenta susține că în cadrul Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor (AGEA) a SIF Banat Crișana (SIF1), desfășurată pe data de 25 noiembrie 2021 în municipiul Arad, la un moment dat, mai mulți participanți (acționari) au adresat organizatorilor rugămintea să le fie adusă apă potabilă. După mai multe întreruperi, reclamatul, deranjat de cererea participanților, a solicitat să se aducă apă spunând că va plăti el din banii proprii apa cerută. În scurt timp, un angajat al SIF1 a adus 2 sticle de 0,5l apă.

Petenta susține că timpul fusese prea scurt pentru achiziționarea apei de la un magazin din afara clădirii, cu siguranță apa provenea din rezerva de protocol a societății. Cu toate acestea, reclamatul a ținut să precizeze de mai multe ori că el a plătit pentru apa adusă. În contextul în care reclamatul tot repeta că el a plătit pentru apă, s-a oferit să-i restituie banii cheltuiți.

Atunci, reclamatul, răsând, a spus că nu acceptă banii domnului pentru că: *“Nu știu sursa banilor, nu știu sursa banilor dvs și nu vreau să accept bani murdari. Din Iran, chestii, nu accept bani din partea dvs”*.

Petenta susține că reclamatul a încercat mai târziu să nege că a afirmat cele relatate mai sus.

7. Având în vedere faptul că reclamatul nu este în fruntea unei societăți oarecare, SIF Banat având milioane de acționari și active nete de peste 3.290.000 lei, fiind una dintre cele mai mari societăți listate la bursa din București, petenta consideră acest comportament ca fiind profund discriminatoriu și xenofob.

Mai mult, petenta arată că reclamatul a ocupat în trecut și portofoliul de ministru al finanțelor și consilier al președintelui statului, iar acest comportament public este inacceptabil.

8. Având în vedere cele de mai sus, petenta solicită CNCD să constate și să sancționeze fapta de discriminare săvârșită de reclamat la adresa domnului.

Sușținerile reclamatului

9. Reclamatul dorește să facă precizări prealabile referitoare la situația de fapt. Astfel, arată că pentru respectarea criteriilor de organizare a evenimentelor, Adunarea Generală s-a desfășurat după următorul format, aplicabil pentru toate ședințele: după discutarea fiecărui punct de pe ordinea de zi, acesta a fost supus votului și s-a făcut o pauză pentru numărarea voturilor, urmând ca apoi să fie transmis rezultatul numărării voturilor și să se treacă la următorul punct de pe ordinea de zi. În plus, pentru respectarea normelor de igienă, participanților le-au fost oferite măști de protecție și dezinfectant, și nu a fost acceptată servirea de băuturi sau mâncare.

Încă de la începutul ședinței, dl și dl au reproșat că nu le-a fost adusă apă. În acest context, reclamatul arată că situația pandemică nu permite servirea de bauturi ori mâncare în cadrul AGA și că nu le poate pune la dispoziție decât măști de protecție și dezinfectant. Cu toate acestea, dl și dl au continuat să insiste că doresc apa, astfel încât, la un moment dat, le-a spus că există un magazin în proximitatea sediului SIF1 și că pot merge să-și cumpere orice doresc. În acest context, reclamatul l-a rugat pe agentul de pază să meargă să cumpere două sticle de apă pentru cei doi, astfel încât să nu mai perturbe ședința și i-a oferit acestuia bancnota de 100 de lei.

10. Pe cale de excepție, reclamatul invocă excepția lipsei calității procesuale active a petentei arătând faptul că peteția nu este însoțită de dovezi din care să rezulte că petenta are calitatea de *“persoană interesată”* în conformitate cu prevederile art. 7 și 8 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

11. De asemenea, reclamatul invocă nelegalitatea probei depusă la dosar, respectiv înregistrarea discuției prin care acesta este acuzat de discriminare. În acest sens, reclamatul invocă art. 102 alin 2 din C. proc. Penală **care exclude ferm probele obținute prin încălcarea legii**. Reclamatul consideră că discuția/conversația dintre el și persoana care se consideră discriminată a fost una privată, desfășurată într-una din pauzele ședinței AGA SIF1.

Nu în ultimul rând, în cazul în care CNCD va admite proba cu înregistrarea audio, reclamatul solicită administrarea probei cu expertiza tehnică de specialitate în vederea dovedirii alterării înregistrării.

Totodată, reclamatul solicită, în măsura în care se va admite proba cu martorii indicați de petent, acest fapt să se realizeze în ședință, în prezența părților.

12. Pe fond, reclamatul susține că faptele sesizate nu reprezintă discriminare în sensul OG nr. 137/2000, republicată arătând că semnificația dispozițiilor art.15 a fost corect stabilită de instanța de judecată (Decizia nr. 672/2015 a ICCJ) printr-o interpretare gramaticală, teleologică și sistematică a normei respective, *“ca având înțelesul de orice comportament manifestat în public, ce are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare etc., în legătură cu apartenența la o anumită rasă etc., constituite contravenție, dacă nu intră sub incidența legii penale”*.

În consecință, pentru ca o faptă să poată fi reținută ca fiind ilicit contravențională în baza acestui text de lege, se impune îndeplinirea a trei condiții cumulative: **caracterul public al comportamentului, scopul sau vizarea lezării dreptului de demnitate prin discriminare și criteriul de discriminare.**

Astfel, reclamatul susține că discuția a avut loc într-o pauză, moment în care ceilalți participanți discutau între ei și nu mai erau atenți la discuția dintre părțile implicate.

În plus, arată reclamatul, simplul fapt că discuția nu a avut loc într-un spațiu privat ci la sediul profesional al SIF Banat Crișana nu este apt să conducă la o idee diferită.

13. Reclamatul susține că în prezenta speță nu există scop urmărit, cadru public și criteriu.

Mai mult, reclamatul relatează în apărări contextul în care a avut loc schimbul de replici dintre părți. Astfel, acesta susține că a făcut obiectul unei campanii de denigrare derulată chiar de dl. în presă, în decursul anului 2021. Dintre injuriile adresate de dl. în articolele de presă la adresa reclamatului, se impune a fi amintite câteva “sifonari, piraților sifonari, șobolani grași...”

14. Reclamatul mai arată că dl. i este autorul unei campanii de defăimare a acestuia, campanie desfășurată în ziarul Bursa, prin care urmărește să îl prezinte într-o lumină cât mai negativă, fie prin injuriile adresate (sifonari, șobolani grași, magnitudinea mizeriei, piraților sifonari, snobi), fie prin acuzațiile de natură penală.

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

15. Constituția României:

Articolul 1 alin (3): *“România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”*

Articolul 16 Egalitatea în drepturi: *“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*

Articolul 30 Libertatea de exprimare: (1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

16. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Articolul 2 alin. (1): *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”.* **(5):** *”Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”.* **(8):** *„prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.*

Articolul 15 Dreptul la demnitatea personală: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.*

17. Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Articolul 10 alin.

(1): *”Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare”.*

(2): *”Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.*

Articolul 14 Interzicerea discriminării: *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în*

special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Principiile de analiză

18. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

16. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

19. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

Ordinul nr. 144/2008

20. Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”.

Astfel, Colegiul director urmează să **respingă excepția lipsei calității procesului activ al asociației**, invocată de reclamant, în conformitate cu pct. 16) din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, care stipulează următoarele: „*Statele membre trebuie, de asemenea, să acorde protecție, când este cazul și în concordanță cu tradițiile și practicile lor naționale, persoanelor juridice care sunt discriminate pe baza rasei sau originii etnice a membrilor lor*”.

21. **Respingerea inadmisibilității probei ce constă în înregistrarea audio, depusă la dosar de petentă.** Conform prevederilor art. 20 alin 6, teza 2 “*În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*”. Prin urmare, nu se

impune realizarea unei expertize tehnice de specialitate în vederea dovedirii alterării înregistrării, cum solicită reclamatul. Legalitatea ori ilegalitatea unei înregistrări audio intră în competența organelor de cercetare penală, CNCD neavând calitatea să conteste o probă depusă la dosarul cauzei.

Având în vedere cele reținute mai sus, Colegiul director urmează să admită proba cu înregistrarea audio, considerând totodată că proba cu martori nu-și mai are utilitate în sensul în care ar fi necesară audierea martorilor la sediul instituției.

22. Pe fond, în fapt, Colegiul director reține afirmațiile reclamatului în cadrul ședinței Adunării Generale a Acționarilor SIF Banat Crișana : *“Nu știu sursa banilor, nu știu sursa banilor dvs și nu vreau să accept bani murdari. Din Iran, chestii, nu accept bani bani din partea dvs”.*

Așa cum se arăta mai sus, potrivit art. 2 alin. (1) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, prin discriminare se înțelege *orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza unui criteriu, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege. O formă a discriminării este hărțuirea reglementată de art. 2 alin. 5 din O.G. 137/2000 ca fiind un comportament pe baza unui criteriu, care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*

23. În raport cu protecția demnității umane și dreptul la nediscriminare, art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 dispune că *„Prevederile prezentei ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”.*

De asemenea, potrivit art 30 alin 1 și 2 din Constituția României *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Cenzura de orice fel este interzisă.”*

Cu toate acestea dreptul la liberă exprimare nu este un drept absolut, iar legiuitorul a instituit în textul constituțional limitele exercitării dreptului la liberă exprimare, astfel, potrivit art. 30, alin. 6 și 7 din Constituția României *”Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.”

În aceste condiții, exercitarea libertății de exprimare comportă și obligații, și poate fi supusă unor condiții, restricții ori sancțiuni, numai în măsura în care acestea sunt prevăzute expres de lege și sunt necesare într-o societate democratică, pentru protecția demnității, reputației sau drepturilor altora.

24. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- să fie prevăzută de lege (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- să urmărească un scop legitim,
- să fie necesară într-o societate democratică și
- să fie proporțională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

25. Raportat la prima cerință, cea a existenței unei prevederi legale, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (5) și art. 15 din O.G. 137/2000. De asemenea, Constituția României în art. 1 alin. (3) consacră garantarea demnității omului ca valoare supremă a legii fundamentale și a democrației.

Apreciem că textele normative în cauză sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

26. Articolul 15 din același act normativ instituie următoarele: *„constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității sau crearea unei atmosfere intimidante, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acesteia/acestui la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau categorie defavorizată, ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia/acesteia”.*

27. Ingerința să urmărească un scop legitim

Raportat la scopul legitim urmărit prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de condiția socială sau etnia acestora.

Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup minoritar, categorie socială sau etnică, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, afirmațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească următoarele elemente:

- să fie un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- ori, să fie un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

În lipsa unor prevederi expres prevăzute de O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, respectiv în legislația privind contravențiile, pentru determinarea caracterului public al faptei, vom proceda la utilizarea prevederilor art. 152 din Codul penal al României, care arată că:

”Fapta se consideră săvârșită ”în public” atunci când a fost comisă:

- a) într-un loc care prin natura sau destinația lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nicio persoană;
- b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de față două sau mai multe persoane;**
- c) în loc neaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută și dacă acest rezultat s-a produs față de două sau mai multe persoane;

- d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante;
- e) prin orice mijloace cu privire la care făptuitorul și-a dat seama că acest fapt ar putea ajunge la cunoștința publicului.”

În acest sens, Colegiul director reține că este mai mult decât evident “spațiul public”, având în vedere faptul că afirmațiile au fost făcute într-o ședință la care au participat mai multe persoane. În situația în care la ședința cu pricina ar fi participat doar cele două părți implicate, se putea constata un posibil cadru privat. Din momentul în care afirmația a fost luată la cunoștință și de către alte persoane, aceasta capătă un sens public (*orice comportament manifestat în public*).

Mai mult, din înregistrare nu reiese faptul că discuția/conversația dintre reclamat și persoana care se consideră discriminată, a fost una privată, desfășurată într-una din pauzele ședinței AGA SIF1. Începând cu minutul 60 din înregistrare se poate observa că discuții dintre cele două părți se poartă pe un fundal de liniște. Un moment de pauză înseamnă ca persoanele aflate în sală să vorbească între ele. Prin urmare, constatăm că afirmația a fost făcută în cadrul ședinței, nicidecum în pauză, ci în fața tuturor participanților la ședință.

Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director califică afirmația în cauză ca fiind faptă săvârșită în public.

28. Raportat la speță, Colegiul director reține că reclamatul a făcut afirmații care creează un cadru intimidant, ostil, degradant și ofensator persoanei, cetățean român de origine iraniană. Colegiul va analiza conținutul și contextul afirmațiilor făcute:

Min: 61:35

M.B.: Raționamentul este secret?

R: păi tocmai asta am spus, nu ati ascultat în limba română ce spun? Calmați-vă puțin, vă rog eu mult. Mai beți apă. Edin partea mea, să știți.

M.B.: O să dau banii!

R: Nu știu sursa banilor dvs, nu știu sursa banilor și nu vreau să accept bani murdari. Iran, chestii, nu accept bani din partea dvs.

M.B.:Din Iran? Ați spus că sursa banilor mei ar fi din Iran?

R:Păi nu sunteți iranian? Ce sunteți la bază?

M.B.:Sunt iranian, dar asta înseamnă c sursa banilor mei ar fi din Iran?

R:Revin, deci, nu vă pot spune raționamentul, cum și colegul dvs m-ar fi criticat daca spuneam raționamentul.

Colegiul director constată că afirmația părții reclamate constituie un discurs de ură, încalcă demnitatea umană a cetățenilor care aparțin unei minorități, potrivit art. 15 din O.G. 137/2000.

Afirmațiile emise de reclamat nu sunt de natură să contribuie la o dezbatere publică constructivă care să genereze un progres, ci răspândesc, instigă, promovează sau justifică ura, discriminarea sau ostilitatea față de un anumit grup. Discursul de incitare la ură este periculos întrucât contribuie la un climat din ce în ce mai intolerant față de anumite grupuri.

29. Concluzii:

Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.

Colegiul director constată că modul în care reclamatul a făcut asocierea persoanei cu originea sa este de natură să întrunească elementele art. 2 alin. 5 și 15 din OG nr. 137/2000. Asocierea persoanei de origine iraniană cu “banii murdari” capătă o conotație peiorativă și degradantă, conducând la ideea că dacă este/este de origine araba trebuie să aibă afaceri ilegale, necurate.

30. Măsura constatării și sancționării unui astfel de comportament este necesară într-o societate democratică în care demnitatea umană este garantată. Demnitatea umană este un element important în respectul de sine al oricărui cetățean.

Măsura este proporțională cu scopul urmărit, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane a femeilor de etnie romă din România.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 7 voturi pentru și o abținere ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.5 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea reclamatului cu domiciliul în București, Sector 1 cu amendă contravențională în valoare de 10 000 lei, potrivit art.2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. Nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 al.3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda contravențională se va plăti la Direcția Impozite și Taxe Locale Sector 1 București, conform Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este

obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar)

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 09.03.2022 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN- Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru,

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Data redactării: 17.03.2022

Redactat și motivat de A.P.G. și I.H.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.